

Kúria
végzése

Az ügy száma: Bfv.II.463/2022/7.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Dr. Somogyi Gábor, a tanács elnöke
Dr. Demeter Zsuzsanna, előadó bíró
Dr. Harangozó Attila, bíró
Dr. Metzing Márton, bíró
Dr. Boros Tibor, bíró
Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2023. március 9.
Az ügy tárgya: kifosztás büntettének kísérlete
Terhelt: ...
Elsőfok: Pesti Központi Kerületi Bíróság, 5.B.IX.20.108/2019/13., ítélet, tárgyalás, 2019. november 13.
Másodfok: Fővárosi Törvényszék, 28.Bf.5713/2020/18., ítélet, nyilvános ülés, 2020. október 22.
Az indítvány előterjesztője: a terhelt
Az indítvány iránya: a terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a kifosztás büntettének kísérlete miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva a Pesti Központi Kerületi Bíróság 5.B.IX.20.108/2019/13. számú ítéletét és Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 28.Bf.5713/2020/18. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye és ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] I. 1. A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2019. november 13. napján kihirdetett 5.B.IX.20.108/2019/13. számú ítéletével a terheltet bűnösnek mondta ki kifosztás büntettének kísérletében [Btk. 366. § (1) bekezdés c.) pont] és ezért őt – mint többszörös visszaesőt – 4 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a terhelt a szabadságvesztésből feltételes szabadságra nem bocsátható. A Dabasi Járásbíróság 1.B.197/2016/8. számú ítéletével kiszabott 1 év szabadságvesztés végrehajtása során

alkalmazott feltételes szabadságot megszüntette, továbbá elrendelte a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 5.B.XVIII.355/2016/10. számú ítéletével kiszabott 4 hónap – eredetileg végrehajtásában 1 év próbaidőre felfüggesztett – börtön fokozatú szabadságvesztés végrehajtását.

[2] A terhelt és védője fellebbezése folytán másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék a 2020. október 22. napján meghozott 28.Bf.5713/2020/18. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta; a szabadságvesztés tartamát 3 évre enyhítette, míg egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[3] 2. A jogerős ítéletben megállapított tényállás szerint a terhelt 2018. június 1. napján 21 óra 30 perckor belépett ... Kórház 153. számú kórtermébe abból a célból, hogy onnan értékeket tulajdonítson el, majd a műtét után lábadozó, félálomban lévő sértett ágya mellett található szerkenyre letett 100.000 forint értékű iPhone 6 típusú mobiltelefonért nyúlt. A sértett a közeledő léptek zajára felriadt és felkiáltott, mire a terhelt megijedt és kifutott a kórteremből anélkül, hogy a telefont magával vitte volna.

[4] II.1. A jogerős ügydöntő határozattal szemben a terhelt terjesztett elő felülvizsgálati indítványt, a felülvizsgálat törvényi okaként a Be. 649. § (1) bekezdés a) pontját megjelölve.

[5] Indokolása szerint a büntetőügyében eljáró bíróságok anyagi jogszabályt sértő módon állapították meg a bűnösségét kifosztás büntettének kísérletében. Kifejtette – hivatkozva a Siófoki Járásbíróság 1.B.258/2016/2. számú, illetve a Kaposvári Törvényszék 2.Bf.450/2016/22. számú ítéletére –, hogy a kifosztás megállapítása szempontjából lényegtelen, hogy az eltulajdonításkor a sértett aludt vagy félálomban volt, ha nem a testi őrizzetéből történt az értékkel bíró tárgy eltulajdonítása. A jelen ügyben a kórteremben elhelyezett, több beteg által használt éjjeli szekrényről kísérelte meg a mobiltelefon eltulajdonítását, így álláspontja szerint cselekménye legfeljebb lopás lehetett volna.

[6] Hivatkozott arra, hogy írni-olvasni nem tudása és krónikus betegségeire tekintettel hátrányos megkülönböztetés nem érheti, azonban azáltal, hogy a kirendelt védője a Be. 42. § (4) bekezdés a) pontjában írt kötelezettségét és etikai szabályzatot is megsértve nem vette fel vele időben a kapcsolatot, hátrányos megkülönböztetésben részesült.

[7] A terhelt ezen túlmenően is utalt arra, hogy az eljárásban „több jogsérelem” is érte, ezért mindezek alapján a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta.

[8] Később előterjesztett beadványában előadta, hogy nem tervezte a lopási cselekményt, az eset alkalmával ittas állapotban volt és erős gyógyszerek hatása alatt állt. Kizárólag csak az étel látványa miatt nyúlt a szekrény felé, amelyen több tárgy, így mobiltelefon is volt, de azt végül meg sem érintette, mert megijedt és elszaladt. Hangsúlyozta, hogy a mobiltelefon tulajdonosa feljelentést nem akart tenni, a jegyzőkönyvet, amit senki nem olvasott fel neki, csak azért írta alá, mert megijedt, hogy ellenkező esetben beviszik a rendőrségre. Állítása szerint kihallgatása, rabosítása nem volt, kirendelt védőjével pedig nem találkozott. Az ítélet hatályon kívül helyezése mellett másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

[9] 2. A Legfőbb Ügyészség BF.512/2022/2. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt részben törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta, és indítványozta, hogy a Kúria a jogerős határozatot hatályában tartsa fenn.

[10] Kifejtette, hogy az irányadó tényállás szerint a terhelt azzal a szándékkal ment a kórház kórtermébe, hogy onnan értékeket tulajdonítson el és az érintett mobiltelefon a félálomban lévő sértett mellett lévő bútoron volt. A félálomban, műtét után lábadozó fekvő sértett érdemi ellenállás kifejtésére nem volt képes, azaz védekezésre képtelen volt, erre

tekintettel helytállóan minősítették az eljárt bíróságok a terhelt bűncselekményét kifosztás büntette kísérletének.

[11] A védői eljárást sérelmező kifogással összefüggésben rámutatott, hogy miután a védő mind az előkészítő ülésen, mind a tárgyaláson jelen volt, nem valósult meg abszolút hatályon kívül helyezési ok, míg a védő közreműködésének egyéb sérelmezése nem tartozik a felülvizsgálatot megalapozó eljárási törvénysértések közé.

[12] **III.** A terhelt felülvizsgálati indítványa nem alapos.

[13] 1. A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely a Be. 648. §-a alapján csak a bíróság jogerős, vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen, kizárólag a Be. 649. §-ában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe. A felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető, ezért az azon kívül eső anyagi vagy eljárásjogi kérdések a felülvizsgálatban közömbösek.

[14] A Kúria a terhelt indítványában foglaltakat – bár az jogszabályi hivatkozást is tartalmazott – teljes körben, valamennyi kifogásra kiterjedően vizsgálta meg, melyek tartalmilag eljárási szabálysértés, másrészt a bűncselekmény törvénysértő minősítése és ezen keresztül törvénysértő büntetés kiszabásának kifogásolásaként volt azonosítható.

[15] 2. Anyagi jogi okból a terhelt a terhére rótt bűncselekmény minősítését kifogásolta.

[16] Az indítványban megjelölt Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerint felülvizsgálatnak van helye, ha a bíróság jogerős ítéletében a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapította meg a terhelt bűnösségét. Ilyen esetben az indítvány azt kifogásolja, hogy a jogerős ítéletben megállapított tényállás nem meríti ki bűncselekmény törvényi tényállási elemeit, avagy – ugyancsak a jogerős ítéleti tényállás alapulvételével – a terhelt bűnösségének megállapítására büntethetőséget kizáró vagy megszüntető ok ellenében került sor. Ennek megfelelő érvelést azonban a terhelt indítványa nem tartalmaz.

[17] A terhelt indítványában azt kifogásolta, hogy a bíróság tévesen minősítette cselekményét lopás vétsége helyett kifosztás büntettének. A Be. 649. § (1) bekezdés b) pont első fordulat ba) alpontja szerinti felülvizsgálati ok, ha a bíróság jogerős ítéletében a cselekmény törvénysértő minősítése miatt törvénysértő büntetést szabott ki. A terhelt indítványának anyagi jogsértést panaszoló része e felülvizsgálati oknak megfelel.

[18] Ugyanakkor a felülvizsgálat alapvető szabálya, hogy a felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható [Be. 650. § (2) bekezdés]. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó [Be. 659. § (1) bekezdés]. A jogkövetkeztetések helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható.

[19] Ennek rögzítése azért volt szükséges, mert a terhelt második beadványában – a jogerős ítéletben megállapított tényállással szemben – már a mobiltelefonra irányuló eltulajdonítási szándékát, illetve ellopásának megkísérlését is vitatta. E tekintetben a felülvizsgálat törvényben kizárt.

[20] A Kúria így az anyagi jogi okból a jogerős ügydöntő határozatot az abban rögzített tényállás alapulvételével, a felülvizsgálati indítványban hivatkozott felülvizsgálati ok alapján bírálta felül.

[21] A jogerős ítéletben megállapított tényállás szerint:

- a terhelt a kórterembe abból a célból lépett be, hogy onnan értékeket tulajdonítson el,

- a műtét után lábadozó, félálomban lévő sértett ágya mellett található szerkenyre letett mobiltelefonért nyúlt,
- a zajra felriadt sértett felkiáltására a terhelt – a telefon magához vétele nélkül – kifutott a kórteremből.

[22] A Btk. 366. § (1) bekezdés c) pontja szerint kifosztást követ el az, aki idegen dolgot jogtalan eltulajdonítás végett védekezésre képtelen, illetve a bűncselekmény felismerésére vagy elhárítására idős koránál vagy fogyatékoságánál fogva korlátozottan képes személytől veszi el.

[23] Az anyagi jogi jogszabály a védekezésre képtelenség törvényi definícióját is megadja, amikor az értelmező rendelkezések között oly módon szabályoz, hogy védekezésre képtelennek kell tekinteni azt is, aki helyzeténél vagy állapotánál fogva ideiglenesen vagy véglegesen nem képes ellenállás kifejtésére [Btk. 459. § (1) bekezdés 29. pont].

[24] A kifosztás ezen fordulata megállapítása szempontjából annak van jelentősége, hogy a passzív alany (sértett) védekezésre képtelen személy, illetve helyzeténél vagy állapotánál fogva csak korlátozottan képes a bűncselekmény felismerésére, vagy elhárítására. Ebben az esetben a sértett fizikai vagy pszichikai állapota miatt nincs abban a helyzetben, hogy a testen vagy a testközelben elhelyezett dolog eltulajdonítását megakadályozza, az ellen védekezzen. A lopás elleni védekezést akadályozó ok lehet a sértett életkora, az alvás, leittasodás, kábulat, sérülés, más által megvalósított bűncselekmény stb. Lényeges, hogy a passzív alany ezen állapotát nem a terhelt elvételre irányuló, célzatos magatartása idézi elő, mert ennek megállapíthatósága esetén a cselekmény már rablásnak minősülhet.

[25] Az Btk. 366. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott kifosztást a lopás alapesetétől éppen a passzív alany ezen speciális volta határolja el, hiszen a bűncselekmény passzív alanya (sértett) védekezésre képtelen személy, vagy helyzeténél vagy állapotánál fogva csak korlátozottan képes a bűncselekmény felismerésére vagy elhárítására, továbbá az elkövető a passzív alanynak ezt az állapotát felismeri és azt kihasználva követi el a cselekményét. A jelen ügyben pedig ez a helyzet.

[26] Az elkövetőnek észlelnie kell a passzív alanynak azt az állapotát, amely lehetővé teszi, illetve megkönnyíti számára a dolog eltulajdonítását. Ha a passzív alany védekezésre képtelen, illetve a bűncselekmény felismerésére képtelen vagy korlátozottan képes állapota az eltulajdonítás végrehajtása szempontjából közömbös, akkor a kifosztás büntetnének a megállapítása kizárt.

[27] Nem vitás, hogy az alvó ember az elvétellel szemben védekezésre képtelen, hiszen – legalábbis, amíg ezen állapota fennáll – a védekezést igénylő helyzetet sem észleli (BH 2014.325., BH 2014.6.). Ennek megítélésén – és ezen keresztül a már megkezdett cselekmény minősítésén – az sem változtat, ha a cselekmény befejezése előtt a sértett felébred.

[28] A terhelt által az indítványban hivatkozott „közvetlen testi őrizetből” való elvétel nem a kifosztás, hanem a lopás zsebtolvajlás útján való elkövetése [Btk. 370. § (2) bekezdés bd) alpont] megállapíthatóságának a feltétele (BH 1980.46.II.). A kifosztás azonban nem csupán akkor valósul meg, ha az elvétellel a (védekezésre képtelen) sértett közvetlen testi őrizetéből, hanem akkor is, ha a testi közelségéből kerül sor [Kúria Bfv.II.879/2017/7. (BH 2018.160.), Bfv.II.1375/2019/5. (BH 2020.260.)].

[29] A testi közelség és a fizikai birtoklás egymástól eltérő fogalmak. A kifosztás vizsgált fordulatának a megállapítása körében annak van jelentősége, hogy a sértett a ténylegesen birtokában lévő dolog elvételét az alvó állapota miatt nem tudja megakadályozni. Az elkövető oldaláról pedig annak van jelentősége, hogy az elkövető felismerje (tudja), hogy az általa eltulajdonítani kívánt dolog a passzív alany (sértett) birtokában van, aki a bűncselekmény elkövetésének felismerésében, vagy az ellene való védekezésben (annak

megakadályozásában) alvó állapotánál fogva korlátozva van, és ez teszi lehetővé, illetve könnyíti meg a bűncselekmény elkövetését, azaz a dolog elvételét.

[30] Ez a megállapítás azonban nem kizárólag a testi őrizetből, hanem annak közvetlen közeléből elvett dolgokra is vonatkozik. Védekezésre képes állapotban értelemszerűen ugyanúgy lehetősége van a sértettnek az ellenállás kifejtésére mindkettő esetben. Következésképpen, ha az elkövető abból a szobából, ahol a sértett alszik, az ágya végében vagy amellel elhelyezett dolgot tulajdonít el, megvalósítja a kifosztás büntettét, mivel a bűncselekmény végrehajtása a sértett védekezésre képtelen állapotának felhasználásával történik. A bírói gyakorlat ezen túl kifosztásként értékeli azt a cselekményt is, amikor az elkövető abból a szobából, ahol a sértett alszik, az alvó sértett ágyától pár méterre lévő értéktárgyakat tulajdonít el (BH 2020.260., Bfv.III.45/2020/5., Bfv.II.1544/2017/7.).

[31] A kifosztás csak akkor nem lenne megállapítható, ha az elkövető a vagyoni értékkel bíró dolgot vagy dolgokat nem az alvó állapota miatt védekezésre képtelen sértett közvetlen testi közelségéből – hanem például másik helyiségből – veszi el [Kúria Bfv.III.1103/2013/6. (BH 2016.166.)]. Jelen ügyben azonban nem ez történt.

[32] A jogerős ítéletben megállapított tényállás alapján a terhelt értéktulajdonítási szándékkal lépett a kórterembe és a fekvő beteg ágya melletti szekrényről kívánta – eltulajdonítási céllal – magához venni a számára idegen mobiltelefont.

[33] A sértett védekezésre képtelen állapotára vonatkozó tények sem vitathatóak, hiszen az irányadó tényállás szerint a sértett, műtét utáni lábadozóként feküdt a kórteremben és félálomban volt, amelyből a terhelt lépteinek zajára riadt csak fel.

[34] A terhelt nyilvánvalóan tisztában volt a helyszínből eredően az ott tartózkodók – általában – kiszolgáltatott helyzetével, illetve állapotával, a konkrét kórteremben felmérte az értékkel bíró tárgy helyzetét és a közvetlen közelében fekvő beteg észlelési képességét, ezen tények ismeretében tett kísérletet a sértett közvetlen környezetében lévő értéktárgya – eltulajdonítási célzatú – magához vételére. Az alapügyben eljáró bíróságok tehát helyesen állapították meg, hogy a terhelt az eltulajdonítást a lábadozó, félálomban lévő beteg, vagyis védekezésre képtelen sértett állapotának kihasználásával kívánta végrehajtani. A passzív alany ezen állapota pedig jelentősen megkönnyítette volna a cselekménye végrehajtását, mely lopási cselekmény a súlyosabban minősülő kifosztás büntettének megállapítását alapozza meg.

[35] Végül megjegyzi azt is a Kúria, hogy a Siófoki Járásbíróság terhelt által hivatkozott ítélete a Kúria előtt hivatalból nem ismert, ugyanakkor annak jelentősége sincs, mert a magyar jogrendszerben kizárólag a Kúria Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatai bírnak korlátozott precedens-jelleggel.

[36] Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy az alapügyben eljáró bíróságok törvényesen minősítették a terhelt terhére rótt cselekményt kifosztás büntette kísérletének.

[37] 3. A Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja értelmében a jogerős ítéletben kiszabott büntetés revíziójára csak akkor van lehetőség, ha a bűncselekmény törvénysértő minősítése, illetve a büntetőjog más szabályának megsértése miatt került sor törvénysértő büntetés kiszabására.

[38] A felülvizsgálatban a jogerős ítéletben kiszabott büntetés tehát önmagában nem, hanem csak feltételhez kötötten vizsgálható; az említett jogszabályi hivatkozás első fordulata alapján akkor, ha a büntetés törvénysértő volta a cselekmény téves minősítésére, a második fordulata szerint pedig akkor, ha a büntető anyagi jog más szabályának megsértésére vezethető vissza. Következésképp téves minősítés vagy más anyagi jogszabálysértés hiányában a kiszabott büntetés neme és mértéke felülvizsgálat tárgya nem lehet; amennyiben a minősítés törvényes és a büntetés egyéb anyagi jogszabályt sem sért, a mérlegelési

jogkörben, törvényes keretek között kiszabott büntetés mértéke a felülvizsgálati eljárásban nem támadható (BH 2017.219.II., BH 2016.264.II., BH 2012.239., EBH 2011.2387.II., BH 2005.337.III.).

[39] Jelen ügyben az indítvány téves minősítésre hivatkozása [Be. 649. § (1) bekezdés b) pont I. fordulat ba) alpont] nem vezetett eredményre, ekként a büntetés mértéke önmagában már nem lehetett felülvizsgálat tárgya (EBH 2011.2387.).

[40] 4. Eljárási okból felülvizsgálatnak csak a Be. 649. § (2) bekezdésében taxatív felsorolt esetekben van helye. A törvényi felsorolás tételes és nem bővíthető.

[41] A Be. 649. § (2) bekezdése alapján felülvizsgálat alapja csak a bíróság eljárásában megvalósult ún. „abszolút” eljárési szabálysértés lehet. A felülvizsgálatot megalapozó eljárési szabálysértések törvényi felsorolásából kitűnik, miszerint a vádemelést megelőzően megvalósult esetleges eljárési szabálysértés miatt felülvizsgálatra egyáltalán nem kerülhet sor (BH 2015.154., EBH 2013.B.23., EBD 2012.B.31., EBH 2011.2299.). Mindez azt jelenti, hogy a nyomozati eljárás esetleges hibái vagy hiányosságai vizsgálatára felülvizsgálatban nincs törvényes lehetőség. A terhelt indítványa alapján pedig ilyennek tekinthető a rabosítás, vagy a kihallgatás hiányára való hivatkozás, továbbá a kihallgatás módjának, nevezetesen a jegyzőkönyv fel nem olvasásának sérelmezése, mely utóbbi kifogás nehezen értelmezhető, hiszen a terhelt egyidejűleg a kihallgatás hiányát is sérelmezte.

[42] A védő által ellátott tevékenységet érintően megfogalmazott kifogás – miután azt a törvényi taxáció nem tartalmazza – sem tartozik a Be. 649. § (2) bekezdés a-f) pontjaiban meghatározott felülvizsgálatra vezető okok közé, ezért ezek vizsgálatára a felülvizsgálati eljárás keretében nincs törvényes lehetőség (BH 2015. 213., BH 2017.114.).

[43] Ugyanakkor a védekezés jogával összefüggésben felhozott sérelmek kapcsán a terhelt az indítványában azt is állította, hogy a kirendelt védőjével nem találkozott.

[44] A Kúria utal arra, hogy ez önmagában nem, hanem csak akkor lenne felülvizsgálati ok, ha ez egyúttal azt is jelentené, hogy a terhelt védelmében a tárgyaláson – vagy más, ezzel egy tekintet alá eső eljárési cselekményen – nem volt jelen védő.

[45] A Be. 649. § (2) bekezdés d) pontja szerint ugyanis eljárési szabálysértés miatt felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a határozatát a Be. 608. § (1) bekezdésében meghatározott eljárési szabálysértéssel hozta meg. A Be. 608. § (1) bekezdés d) pontja szerint a másodfokú bíróság nem ügydöntő végzésével hatályon kívül helyezi az elsőfokú bíróság ítéletét, ha a tárgyalást olyan személy távollétében tartották meg, akinek a jelenléte a törvény értelmében kötelező.

[46] Az eljárás kezdetén hatályban volt, a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: korábbi Be.) – egyezően a hatályos, 2018. július 1-je óta hatályos Be.-vel – a büntetőeljárásban védő kötelező részvételét írta elő, ha a bűncselekményre a törvény ötévi vagy ennél súlyosabb szabadságvesztést rendel [korábbi Be. 46. § a) pontja, Be. 44. § a) pont].

[47] A Be. 434. §-a fő szabály szerint kötelezővé teszi a védő jelenlétét a tárgyaláson, ha a büntetőeljárásban a védő részvétele kötelező.

[48] A rendelkezésre álló ügyiratok szerint a terhelt a 2019. október 3-án megtartott előkészítő ülésen saját kérelme alapján telekommunikációs eszköz útján vett részt, mely során a kirendelt védővel külön telefonos kapcsolatot is igénybe vett (Pesti Központi Kerületi Bíróság 5.B.IX.20.108/2019/9. számú jegyzőkönyv 2. oldal). Az ezt követő, 2019. november 13-i bírósági tárgyalásra azonban adminisztrációs hiba folytán, annak ellenére, hogy a terhelt továbbra is telekommunikációs eszköz útján kívánt volna jelen lenni, személyesen előállították, ekkor a védőjével a bíróság által elrendelt szünetben a tárgyalótermen kívül is

konzultált (Pesti Központi Kerületi Bíróság 5.B.IX.20.108/2019/13. számú jegyzőkönyv 2. oldal). A terhelt a másodfokú eljárásban a 2020. október 22. napjára kitűzött nyilvános ülésre előállítását nem kérte (Fővárosi Törvényszék 28.Bf.5713/2020/18. számú jegyzőkönyv 1. oldal). Mindezek alapján az a terhelti állítás, hogy a védőjével egyáltalán nem találkozott, minden alapot nélkülöz.

[49] A terhelt indítványában az őt ért „több jogsérelem”, mint kifogással összefüggésben a Kúria a Be. 652. § (1) bekezdésére utal, mely meghatározza a felülvizsgálati indítvány azon alapvető tartalmi követelményeit, amelyek az elintézéshez nem mellőzhetők. Ennek megfelelően a felülvizsgálati indítványban az indítványozónak, legalább tartalmilag felismerhető módon a felülvizsgálat okaként – a jelen indítvány szempontjából relevánsan – a Be. 649. § (2) bekezdése szerinti eljárásjogi szabálysértés mibenlétét meg kell jelölnie, amely miatt álláspontja szerint felülvizsgálatnak van helye. Önmagában – azt alátámasztó adatok, tények, indokok hiányában –, pusztán a felülvizsgálat törvényi okára hivatkozással a felülvizsgálatnak nincs helye (BH 2018. 42.; Kúria Bfv.II.1.595/2017.). A jogsérelmekre való általános hivatkozás ténylegesen nem azonosítható szabálysértés, ilyen nem konkretizált eljárási hibára visszavezethető eljárási okból nincs alapja a felülvizsgálatnak.

[50] 5. A terhelt a felülvizsgálati indítványban védő kirendelést is kérte. A Be. 655. § (3) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban védő részvétele kötelező. A Be. 48. § (1) bekezdése alapján a kirendelés hatálya a büntetőeljárás jogerős befejezéséig tart, és kiterjed többek között a felülvizsgálatra is. E szabályozásra tekintettel a terhelt védelme a felülvizsgálati eljárásban is biztosított volt, hiszen az alapeljárásban kirendelt védő a rendkívüli jogorvoslati eljárásban is jogosult eljárni.

[51] Kétségek nélkül a Be. 46. § (7) bekezdése megadja a terhelt részére azon indítvány megtételének a jogát is, hogy más védő kijelölését kérje, azonban az ilyen indítványnak, a törvényi előírás szerint, megfelelő indokon kell alapulniuk.

[52] Az indítványról pedig az a bíróság, ügyészség vagy nyomozó hatóság dönt, amely előtt az eljárás folyamatban van, jelen esetben a Kúria.

[53] A Kúria ugyanakkor úgy találta, hogy az indítványnak a védő Be. szerint általános kötelezettsége megszegését sérelmező, továbbá az etikai szabályoknak nem megfelelő közreműködést állító kifogása általános, konkrétumot oly mértékben nélkülöző, hogy az más védő kirendelésére önmagában alapot nem ad, érdekellentétet nem valószínűsít, már csak azért sem, mert érdemben – a fent kifejtettek szerint – nem is volt vizsgálható. Mindemellett a védővel való kapcsolattartás teljes hiányát sérelmező terhelti állítás meg is dőlt. Ezentúl a rendelkezésre álló ügyiratokban sem lelhető fel olyan, a terhelt által a védő közreműködését érintően megfogalmazott kritika vagy kifogás, amely felvetné, hogy a kirendelt védő személyében alkalmatlan lett volna a hatékony védelem biztosítására.

[54] Mindezekre tekintettel – miután a Kúria olyan felülvizsgálati okot, melynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles, nem észlelt – a megtámadott határozatokat a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsulésen eljárva, a Be. 662. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. A Kúria a felülvizsgálati eljárásban – a Kúria elnöke számára a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 10. § (2) bekezdésében biztosított felhatalmazás alapján, a Kúria ügyelosztási rendjének IV.6. pontjában írt rendelkezés nyomán – öttagú tanácsban járt el.

[55] **IV.** A Kúria végzése ellen a fellebbezést a Be. 6. § (4) bekezdése, felülvizsgálatát pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pont második fordulata zárja ki.

[56] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egyszer nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. Az említett jogszabályi hivatkozás (7) bekezdése szerint

felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be. A Be. 656. § (4) bekezdése pedig rögzíti, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetőleg a korábbival azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2023. március 9.

Dr. Somogyi Gábor s.k. a tanács elnöke, Dr. Demeter Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Harangozó Attila s.k. bíró, Dr. Metzing Márton s.k. bíró, Dr. Boros Tibor s.k. bíró